

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/103/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414203520
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8414203520.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Mareka Košča a JUDr. Mareka Kohúta, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., v skratke SLSP, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpeného: Havel, Holásek & Partners, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO: 36 856 584, proti žalovaným: 1/ Š. I., B.G.. XX.XX.XXXX, X. W.T., O. XXXX/XX, 2/ Š.B. I., B.. XX.X.XXXX, X. W., O. XXXX/X, o zaplatenie 17.841,86 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 26.11.2015 pod č. k. 2C/77/2015-77, takto

rozhodol:

Ruší rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o povolení splácať žalovanou v 2. rade žalobcovi splácať dlh a trovy konania v splátkach a v rozsahu tohto zrušenia mu vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1) Okresný súd Kežmarok vyššie označeným rozsudkom konanie voči žalovanému v 1. rade zastavil. Taktiež zastavil konanie do sumy 900,- eur. Žalovanú v 2. rade zaviazal uhradiť žalobcovi sumu vo výške 16.941,86 eur, úrok vo výške 14,60 % ročne zo sumy 13.535,69 eur od 20.5.2014 do 9.6.2014, úrok vo výške 14,60 % ročne zo sumy 13.435,69 eur od 10.6.2014 do 9.7.2014, úrok vo výške 14,60 % ročne zo sumy 13.335,69 eur od 10.7.2014 do 11.8.2014, úrok vo výške 14,60 % ročne zo sumy 13.235,69 eur od 12.8.2014 do 10.9.2014, úrok vo výške 14,60 % ročne zo sumy 13.135,69 eur od 11.9.2014 do 13.10.2014, úrok vo výške 14,60 % ročne zo sumy 13.035,69 eur od 14.10.2014 do 9.11.2014, úrok vo výške 14,60 % ročne zo sumy 12.935,69 eur od 10.11.2014 do 10.12.2014, úrok vo výške 14,60 % ročne zo sumy 12.835,69 eur od 11.12.2014 do 8.1.2015, úrok vo výške 14,60 % ročne zo sumy 12.735,69 eur od 9.1.2015 do 9.2.2015, úrok vo výške 14,60 % ročne zo sumy 12.635,69 eur od 10.2.2015 do zaplatenia; úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.443,57 eur od 20.5.2014 do 9.6.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.343,57 eur od 10.6.2014 do 9.7.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.243,57 eur od 10.7.2014 do 11.8.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.143,57 eur od 12.8.2014 do 10.9.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.043,57 eur od 11.9.2014 do 13.10.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.943,57 eur od 14.10.2014 do 9.11.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.843,57 eur od 10.11.2014 do 10.12.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.743,57 eur od 11.12.2014 do 8.1.2015, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.643,57 eur od 9.1.2015 do 9.2.2015, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.543,57 eur od 10.2.2015 do zaplatenia. Tú istú žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 1.070,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.441,94 eur, a to všetko v mesačných splátkach po 10,- eur, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia, splatných vždy ku každému 25. dňu v mesiaci, pod hrozbou straty výhody splátok.

2) Súd prvej inštancie vyššie označený rozsudok vydal na základe uznania dlhu žalovanou v 2. rade podľa § 153a ods. 1 O.s.p.. O povinnosti žalovanej v 2. rade zaplatiť dlh žalobcovi v splátkach vrátane trov konania rozhodol podľa § 160 ods. 1 O.s.p..

3) O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 1.070,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.441,94 eur, pričom aj náhradu trov konania povolil jej splácať v mesačných splátkach po 10,- eur.

4) Proti rozsudku súdu prvej inštancie, vo výroku o povolení splácať dlh žalobcovi v splátkach, podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal v tejto časti o zmenu rozsudku tak, aby bolo povolené žalovanej v 2. rade uhradiť mu priznaný dlh v mesačných splátkach po 237,82 eur, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, až do úplného zaplataenia, splatných vždy ku každému 25. dňu v mesiaci pod hrozbou výhody splátok. Taktiež žiadal priznať trovy odvolacieho konania vo výške 314,63 eur a trovy pozostávajúce zo zaplataeného súdneho poplatku za odvolanie. Poukázal na to, že žalovaná v 2. rade uviedla, že poberá starobný dôchodok vo výške 323,40 eur a vdovský dôchodok vo výške 91,- eur, z ktorého má zrážky 75,- eur a uhrádza ďalšie exekúcie. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku len poukázal na ust. § 153a ods. 1 a § 160 ods. 1 O.s.p., pričom k výške splátky navrhutej žalovanou v 2. rade sa nevyjadril a ani v odôvodnení neuviedol, akými úvahami sa riadil pri povolení splácať priznaný nárok žalobcu v mesačných splátkach po 10,- eur. Ďalej uviedol, že rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku je možno rozhodnúť len v dvojstranných záväzkových vzťahoch, t.j. v sporovom konaní a v konaní, ktoré je možné skončiť zmirom. Ďalej poukázal na skutočnosť vyplývajúcu z vyššie uvedených ustanovení O.s.p., že na úkony vzdania sa nároku alebo uznania záväzku v celom rozsahu alebo v časti sa vyžaduje pre potreby rozhodnutia podľa § 153a O.s.p. súhlas účastníkov konania, a to aj v prípade uznania záväzku žalovaným v celom rozsahu, i keď tento súhlas je vyjadrený konkludentne, a to tým spôsobom, že súd vyhovie nároku uplatnenému žalobcom v celom rozsahu. V tejto súvislosti má za to, že neboli splnené zákonom stanovené podmienky na vydanie rozsudku na základe uznania nároku, a to z dôvodu, že žalobca nesúhlasil v konaní s povolením splácať žalobou uplatnený nárok v mesačných splátkach po 10,- eur, pretože túto splátku považuje za neprimerane nízku, čo spôsobuje faktickú nevyožiteľnosť žalobou uplatneného nároku. Ďalej konštatoval, že súd pri určovaní výšky splácania jeho nároku postupoval v rozpore so zákonom, keď pri určovaní výšky mesačnej splátky vôbec neprihliadal na výšku žalobou uplatneného nároku. V nadväznosti na to poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/168/2013 zo dňa 13.7.2014 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/112/2013 zo dňa 10.12.2013. Teda súd pri povolení splácať jeho nárok v splátkach nepostupoval precízne, keď nezisťoval riadne pomery účastníka konania. Žalovaná v 2. rade nepredložila hodnoverné dôkazy preukazujúce jej nepriaznivú finančnú situáciu, ktorá by umožňovala priznanie splátok v zmysle § 160 O.s.p.. Žalovaná pohľadávku ani dobrovoľne nespĺaca ku dňu rozhodnutiu súdu, poslednú splátku uhradila dňa 10.2.2015 vo výške 100,- eur, pričom mala možnosť splácať pohľadávku voči žalobcovi aspoň v minimálnej výške. Priznanie splácať jeho nárok vo výške 10,- eur mesačne je nespravodlivé a taktiež spôsobuje faktickú nevyožiteľnosť jeho nároku, pretože plnenie žalovanej v 2. rade pri súdom určených mesačných splátkach z objektívnych dôvodov nie je možné, pretože samotnú istinu priznanú rozsudkom bez príslušenstva a bez trov konania takto bude splácať približne 141 rokov. Z tohto dôvodu v konaní nebola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov žalobcu. Žalovaní v 1. a 2. rade sa v Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zaviazali žalobcovi splatiť poskytnutý úver v mesačných splátkach vo výške 237,82 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Teda aj súd v prípade povolenia splácať nárok žalobcu mesačnými splátkami mal určiť výšku mesačnej splátky minimálne v tejto výške. Preto má za to, že súdom určená výška splátky je neadekvátne nízka. Ďalej uviedol, že pokiaľ bola povolená možnosť žalovanej v 2. rade splácať dlh v splátkach, žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že tým, že súd rozhodol o jeho nároku rozsudkom na základe uznania záväzku, odoprel mu možnosť podať odvolanie v časti povolenia mesačných splátok z dôvodu, že podať odvolanie nie je proti takémuto rozsudku prípustné, čo je v rozpore so zákonom.

5) Žalovaná v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu, došlým okresnému súdu dňa 6.6.2016, navrhla v napadnutej časti potvrdiť rozsudok ako vecne správny, dôvodiac, že nemôže splácať viac ako 10,- eur mesačne, lebo jej s'ahuje z dôchodku Y.. T. V., súdny exekútor, ďalej Y.. G. W., súdny exekútor. Takto jej na živobytie zostáva suma 219,65 eur. Z toho platí ešte poplatky a ostane jej celková suma 100,- eur.

6) Podaním zo dňa 16.9.2016 žalobca trval na dôvodoch podaného odvolania.

7) Odvolací súd aplikujúc ust. § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku prejednal podané odvolanie žalobcu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Podľa tohto ustanovenia totiž právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť 1.7.2016 a odvolanie žalobcu došlo súdu pred týmto dátumom (dňa 7.3.2016). Preto odvolací súd má za to, že ide o právo, ktoré vzniklo podľa doterajších právnych predpisov a niet žiadnej zákonnej opory pre dokončenie tohto konania podľa novej právnej úpravy. V súlade s princípom legitímneho očakávania a právnej istoty preto posúdil toto odvolanie v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

8) Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jeho preskúmania, a zistil, že odvolanie je dôvodné.

9) V prvom rade odvolací súd skúmal, či je prípustné podať odvolanie proti rozsudku na základe uznania nároku, vydanému podľa § 153a ods. 1 O.s.p..

10) Podľa § 202 ods. 1 O.s.p., odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku oproti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11) Súd prvej inštancie síce zdôvodnil rozsudok ust. § 153a ods. 1 a § 160 ods. 1 O.s.p., avšak právny vzťah medzi účastníkmi vôbec právne neposúdil. Z tohto dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že v tomto prípade odvolanie proti napadnutému výroku rozsudku je prípustné, pretože rozsudok neobsahuje právne zdôvodnenie a právne posúdenie veci samej, teda skutočnosť, na základe ktorej vznikol právny vzťah medzi účastníkmi konania.

12) Ďalej odvolací súd skúmal, či je opodstatnený odvolací dôvod žalobcu v súvislosti s tým, že súd prvej inštancie nezdôvodnil dostatočným spôsobom, na základe čoho povolil žalovanej v 2. rade splácať dlh žalobcovi po 10,- eur mesačne. Ohľadom tohto odvolacieho dôvodu dospel k záveru, že v tejto časti je rozsudok nepreskúmateľný. Totiž nepostačuje iba v odôvodnení uviesť, že žalovaná v 2. rade poberá starobný dôchodok vo výške 323,40 eur, vdovský dôchodok vo výške 91,- eur, z ktorého má zrážky 75,- eur, ďalšie dve exekúcie, výdavky v súvislosti s energiami, keď manžel zomrel, deti sa poskladali na pohreb. Nevysporiadal sa ani s tým, že žalovaná v 2. rade poslednú splátku uhradila dňa 10.2.2015 až vo výške 100,- eur. V tejto súvislosti je opodstatnený odvolací dôvod žalobcu, keď uvádza, že žalovaná pri takto určených mesačných splátkach bude splácať približne 141 rokov, čo je v prejednávacom prípade nereálne. Správne uvádza žalobca v odvolaní, že v konaní mu nebola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a jeho oprávnených záujmov. Taktiež nevychádzal z toho, že vo vyššie označenej úverovej zmluve sa obaja žalovaní zaviazali úver splácať po 237,82 eur mesačne. Ak povolí súd plnenie v splátkach, musí vždy určiť presne ich výšku a podmienky splatnosti a taktiež tento výrok musí náležite odôvodniť. Hľadiská pre úvahu súdu, či má priznať žalovanému výhodu splátok, budú v podstate výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, ako aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom stanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v prejednávacom prípade vzhľadom k osobným pomerom príliš ťaživé. Odôvodnenie rozsudku v naznačenom smere absentuje, z ktorého dôvodu výrok o povolení splátok žalovanou v 2. rade je nepreskúmateľný.

13) Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o povolení splácať žalovanou v 2. rade žalobcovi dlh a trovy konania v splátkach a v rozsahu tohto zrušenia mu vec vracia na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.).

14) Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie ďalším dokazovaním skúmať, či na strane žalovanej v 2. rade sú splnené zákonné podmienky na pripustenie splácať dlh žalobcovi v splátkach podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak áno, teda v prípade, ak pripustí plnenie žalobcovi v splátkach, takýto výrok musí náležite odôvodniť vo vyššie naznačenom smere. Dôkazné bremeno je pritom na strane žalovanej v 2. rade.

15) O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci v súvislosti s napadnutým výrokom rozsudku.

16) Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, posledná veta, CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).